



# Prof Dr Eric Bleumink (1935 – 2025)

P-J. Coenraads

De indrukwekkende staat van dienst van professor Bleumink, zoals weergegeven in het memoriam op de website van de Rijksuniversiteit Groningen, bevat geen woord te veel; gaarne nodig ik de lezer uit om daar een kijkje te nemen (<https://www.rug.nl/news/2025/02/in-memoriam-eric-bleumink>).

Als toevoeging, in het kort: als hoogleraar bij de afdeling dermatologie van de RuG, respectievelijk het UMCG, wees hij mij de weg (en mij nooit de deur). Ik was net begonnen als relatief jonge aios toen prof Bleumink hoofd was van het biochemisch lab van de afdeling dermatologie. Dankzij mijn voorrecht om namens de arts-assistenten deel te nemen aan de vergaderingen van het afdelingsbestuur leerde ik hem nader kennen. Als jonge assistent vond ik destijds, eerlijk gezegd, de klinische staf/bestuursleden 'maf' (op dit moment zou ik, wijzer en milder, ze gewoon 'kleurrijk' noemen). De niet-klinische Bleumink maakte diepe indruk op mij met de wijze waarop hij het afdelingsbestuur in goede banen leidde. Voor belangrijke beslissingen presenteerde hij verreweg de beste en meest weloverwogen argumentaties. Geen wonder dat hij geleidelijk de afdeling ontsteeg naar hogere bestuurslagen, waarbij zijn inzet voor het wel en wee van de medische faculteit en indirect de afdeling dermatologie niet moet worden onderschat.

Velen worden bij hoger stijgen afstandelijker, of erger, arrogant. Hij niet, hij bleef toegankelijk en bereid om zich ook om klein leed te bekommeren. De aanvang van mijn arst-assistentenschap werd gecompliceerd door een netelige bureaucratistische kwestie: handenwringende stafleden, maar Bleumink vond een elegante oplossing.

Het was inmiddels de begintijd van de computernetwerken en ik had een modem nodig opdat ik voor mijn data (en die van andere junioren) niet steeds weer naar het rekencentrum moest fietsen. Een bakbeest, formaat drie schoenendozen, met een bakbeest-prijs waar de hele staf van schrok, behalve Bleumink die, zoals van veel ontwikkelingen, de toekomstige waarde inzag. Eenmaal aan de top van de Universiteit bleef zijn deur voor mij open: gedurende mijn twee periodes als afdelingshoofd had ik heel veel aan zijn adviezen hoe om te gaan met een paar lastige stafleden. En hij wees mij de weg naar interessante aankomende overheidsprojecten en internationaliseringstendensen. En hij leerde mij wanneer het verstandig is om niets te doen en af te wachten.



Volop zette hij zich in voor masterbeurzen ten behoeve van gemotiveerden en getalenteerden uit verre landen; hoe hij over de huidige anti-internationaliseringstendensen zou denken is niet moeilijk te raden.

Eric, namens de Nederlandse dermatologie heel hartelijk bedankt!

## CORRESPONDENTIEADRES

Pieter-Jan Coenraads

E-mail: [p.j.coenraads@rug.nl](mailto:p.j.coenraads@rug.nl)

Emeritus hoogleraar dermatologie UMC Groningen